

stemmelse gaar ud paa at sikre, at der ikke kan finde en Nedsættelse Sted. Den samme Tendens kommer igen i de efterfølgende Bestemmelser, hvor man siger med Hensyn til ikke-amortisable Papirer, at forsaavidt de ved Afslutningen har været i Selskabets Besiddelse i mere end 9 Aar eller var i Selskabets Besiddelse ved Udgangen af Aaret 1919 — stod der i Lovforslaget, det er nu foreslaaet rettet til 1920 —, kan der stadig beregnes Gennemsnitskurs. Det vil altsaa sige, at for Papirer, der først indkøbes i 1920, kan der, uanset at de altsaa ikke har været i Selskabets Besiddelse i nogen Aarrække, dog regnes med en Gennemsnitskurs. Det er Bestemmelser, som vi ikke har kunnet slutte os til, fordi vi har den Opfattelse, at en Tilsynslov som denne ikke maa komme ind paa at foreskrive Regler, der ikke kan siges at være for enhver Betragtning fuldstændig forsvarlige, og det forekommer disse Regler os ikke at være.

Mindretallet har under Nr. 8 stillet et Ændringsforslag, der tager det til Udgangspunkt, som i øvrigt er det rene og klare, at ved Opgørelsen af Aarsregnskabet skal Værdipapirer opføres, forsaavidt de er Genstand for offentlig Kursnotering, til Køberkursen, ellers til deres formentlige Værdi paa Afslutningsdagen. Saa fastholder Ændringsforslaget imidlertid de Lempelser, den nuværende Livsforsikringslov giver om en Opgørelse for Børspapirer for en 10-aarig Periode og indfører en ny Regel, idet det giver Selskaberne Valget imellem denne Gennemsnitsberegning for en 10-aarig Periode og den øjeblikkelige Kurs. Det gør Lovforslaget ikke. Dette kan ikke siges at være nogen Begunstigelse, men Bestemmelsen kan blive af Betydning for Selskaberne, og det er ganske naturligt at give dem denne Adgang, som vi fra vor Side ikke har næret Betænkelighed ved at tilstaa dem.

Jeg skal paa Mindretallets Vegne anbefale Ændringsforslag Nr. 8 til Vedtagelse og fraraade Vedtagelsen af Flertallets Ændringsforslag i modsat Retning.

Nina Bang: Jeg kan i Almindelighed slutte mig til de Udtalelser, den ærede foregaaende Taler fremsatte paa Mindre-

tallets Vegne. Navnlig i de urolige Tider, vi for Tiden gennemlever, hvor Værdierne i overordentlig Grad omvurderes, har det ikke syntes os forsvarligt ved de Regler, der gives for Opgørelse af Beholdninger, at forlade det Grundlag, som den i Øjeblikket gældende Vurdering frembyder, idet man dog foreslaar at mildne dens Vanskeligheder ved at tage et Gennemsnitstal for flere Aar. De Regler, Flertallet foreslaar, frister efter vor Opfattelse til en Opskrivning af Værdierne, og den har vi ikke kunnet billige. Jeg slutter mig ganske vist ikke helt til den ærede foregaaende Talers absolutte Forkastelse af en Sondring mellem de amortisable og de uamortisable Værdipapirer, jeg kunde vel være gaaet med til en saadan Sondring, men jeg har ikke kunnet gaa med til den her foreslaaede Form og har ikke kunnet vinde Tilslutning til en anden.

Det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Kragh) kom i sin Ordførertale ind paa forskellige Former for Livsforsikring, som har været drøftet i Udvalget. Jeg vil gerne hertil knytte nogle Bemærkninger i Tilslutning til den Udtalelse, som vi fra vor Side har fremsat i Betænkningen. Det har under Udvalgets Forhandling vist sig, at der gives talrige Livsforsikringsformer, som ikke falder ind under Forsikringsraadets Tilsyn. Det er saaledes blevet oplyst, at der ofte til Forsikringsraadet kommer Klager fra Mennesker, som staar i 100 Mandes Foreninger, Broderskaber eller lignende Sammenslutninger, og som paa Grund af det usikre Grundlag for Sammenslutningen staar tilbage uden Præmiereserve, naar de først afdøde Medlemmer har faaet udbetalt, hvad der var. Det er altsaa blevet oplyst, at Forsikringsraadet maa afvise disse Sager som sig uvedkommende. Endelig er der Pensionsforholdene i de private Bedrifter, som ogsaa unddrager sig al Kontrol med, hvorvidt de Midler, der findes opført, virkelig er til Raadighed, eller om de følger en eventuel Nedgang i Forretningernes Balance.

Fra vor Side har man ogsaa rejst Spørgsmaal om et Monopol for Statsanstalten for Livsforsikring. Jeg rejste allerede ved dette Lovforslags første Behandling denne Sag, og det Ordskifte, som ved